

En Zenmester gik en tur langs en bjergvej i stilhed med en dicipel. Da de kom til et forhistorisk cedertræ satte de sig under det, for at indtage et simpelt måltid med ris og grøntsager. Efter måltidet brød diciplen, der endnu ikke havde fundet nøglen til mysteriet om Zen, stilheden og spurgte Mesteren: "Mester, hvordan kommer jeg ind i Zen?"

Det han spurgte om var selvfølgelig: Hvordan man kommer ind i den bevidsthed der er Zen.

Mesteren var stille. Næsten fem minutter gik, mens diciplen spændt ventede på svaret.

Han var lige på nippet til at stille et nyt spørgsmål, da Mesteren pludselig talte: "Kan du høre lyden af bjergbækken?"

Diciplen havde ikke været bevidst om nogen bjergbæk. Han havde været travlt optaget af at tænke på meningen med Zen. Nu, da han begyndte at lytte efter lyden, forstummede lyden af hans larmende sind. Først hørte han ikke noget. Men så, gav hans tænkning efter og gjorde plads til en højere bevidsthed, og pludselig kunne han opfatte den knapt hørlige rislen af en lille bæk i det fjerne.

"Ja, jeg kan høre den nu" sagde han.

Mesteren løftede sin finger og, med et strengt, men også venligt blik sagde han "Gå ind i Zen derfra!"

Diciplen var lammet – det var hans første glimt af oplysningen. Han vidste hvad Zen var, uden at vide hvad det var han vidste!!

De fortsatte deres vandring i stilhed. Diciplen var forundret over mangfoldigheden omkring ham. Han oplevede alting – som var det for første gang.

Men gradvist vendte tankerne tilbage. Den opmærksomme stilhed blev igen sløret af mental støj og inden længe havde han endnu et spørgsmål. "Mester" sagde han, "Jeg har tænkt på noget. Hvad ville du have sagt hvis jeg ikke havde kunne høre bjergbækken?"

Mesteren stoppede, kiggede på ham og løftede fingeren : "Gå ind i Zen derfra!"

Fra "A new earth" af Eckhart Tolle